

ταῖς Θέσεσι, καὶ Διονύσιος ὁ Καλλιθέυς ἐν πρώτῳ κτί-
 στως, καὶ ἔθνος φησὶν Ἀρκάδας, σελλίω (ἄς ἐστὶ) Μνασάας
 εἰς φησὶ Προσελλίωσιν Ἀρκάδων βασιλεύει. Αεῖσοτέ-
 λης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῆς πολιτεία φησὶν ὅτι Βάρβαροι πλὴν
 Ἀρκάδιαν ὄφην. οἱ τινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νῦν
 Ἀρκάδων πορὶ τοῦ ὀπιτεῖλαι πλὴν σελλίω. διὸ καὶ προσω-
 νομαζομένη Προσελλίωσι. Δούεις δὲ ἐν τῷ πεντηκα-
 δεκάτῳ τῆς Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν ἀφ' οὗ ἡ Ἀρ-
 καδία καλεῖται, Ὀρχομήρου υἱόν. διὸ καὶ ποτὲ μὲν τῆ Ἀρ-
 καδίας Ὀρχομήρον. τινὲς δὲ φασὶν Ἐπιδυμίαν αἰρηκέναι
 τὰς ἀειδούσας τὸ σελλίωσι. ὅθεν καὶ Προσελλίωσι τοὺς
 Ἀρκάδας κληθῆναι. ἐνιοὶ ἢ ὑπὸ Τυφῶνος. ὑπὸ δὲ Ἀ-
 τλαντος καὶ Ξεναγόρας εἴρηκεν. ἄλλως. ἀντὶ τῆ ἀρχαῖε
 καὶ μαρε. τοὺς γὰρ μαρούς ἀρχαίους ἐκάλουσι διὰ τὴ ἰ-
 σοείας. τοὺς Ἀρκάδας καὶ τοὺς πορὶ σελλίωσι χεῖρους,
 ἐν τῇ ἐρήμοις δὲ γένει ἢ ὑπὸ τῆ ὕλης καὶ ἐκ τῆς ἀποπι-

Α πτόντων καρπῶν διαζῆν, φιλονεικούντων δὲ ποτε Ἀρ-
 καδίων καὶ τῆς Φρυγῶν καὶ Περσῶν καὶ τῶ ἀρχαιοτή-
 τος καὶ εἰς κείσιν ἐλθόντων, Φαμμίτηχος ὁ βασιλεὺς
 Αἰγύπτου λαβὼν δύο ἀρίστοκα παῖδας, ἐν τινι ἀπέ-
 κλισε τόπω καὶ αἰγῶς ἐποίησε ταῦτα θηλάζειν, ἄλλα
 δὲ σασιν ἐκ αἰγῶς, ἀλλὰ ἄς αὐτῆς μητέρας, ἐκτετριμ-
 μῶνας ἄς αὐτῆς γλώττης ἵνα μὴ θύωνται διδάσκει-
 σθαι ὁμιλουσῶν ἀλλήλους τὰ παῖδας. ἐπειτα μὲν τριετη-
 χήνον ἐκέλευσε σιωπῶντα ἀνδρά εἰσελθεῖν πορὶ αὐτῶ.
 εἰσελθόντος δὲ αὐτῶ πορὶ σιωπῶντα τὰ παῖδα λέγοντα
 βεκέσι δὲ τῶ Φρυγισί, ἀρῶσι. ἐκ τῶ τῶ Φρύγες ἐφά-
 νησαν ἀρχαιοτέροι. διὰ ἰσοείας οὐκ εἴρηται ἡ λέξις. ἔ-
 σι ἢ παρ' Ἡροδότῳ ἐνθα πορὶ Φαμμίτηχου φησὶ, δέον
 δὲ εἰπεῖν πορὶ σελλίωσι, τὸ βεκέσιν ἀπέλεξεν, ὅπερ ἐστὶ
 καὶ Φρύγες ἀρῶσι. οἱ σελλίωσιν καὶ ἀποπλη-
 κτε.

Οὐδὲ Κλεώνυμον, εἰδὲ Θέωρον, καὶ τοὶ σφόδρα γ'
 εἰσ' ἔπιπορκοί.
 Ἀλλὰ τ' αὐτὲ γε νεῶν βάλλει, καὶ Σουῖον ἀ-
 κρον Αθλιώων.
 Καὶ τὰς δρυὶ τὰς μεγάλας. τὴ παθῶν. εἰ γὰρ δὴ
 δρυὶ ἔπιπορκεῖ.
 Σξ. Οὐκ οἶδ' ἄτερ εὐ λέγειν φαίνει, τί γάρ ἐστι
 δῆδ' ὁ κεραυνός;
 Σω. Ὅταν εἰς αὐτὰς αἴετο ἔπειθ' μετεωριθεῖς
 κατὰ κλεισθῆ,
 Ἐνδοθεν αὐτὰς ὡσπερ κύσιν φουσαῖ. κα' ὡεῖθ'
 ὑπ' ἀνάγκης
 Ρήξας αὐτὰς, ἐξω φέρε) ὄβραρος, δὲ πλὴν πικρό-
 τητα.
 Ὑπὸ τῆ ροῖβδου καὶ τῆ ρύμης, ἀντὶς ἑαυτὸν κα-
 τακίμων.
 Σξ. Νῆ Δι'. ἐγὼ γ' οὐκ ἀτεχνῶς ἔπασον τοῦτι
 ποτὲ Διασίοισιν.
 Ωπλων γαστέρα τοῖς συγχύεσιν, κατ' ἐκ' ἔχων
 ἀμελήσας.
 Ἡδ' ἀφ' ἔφουσα τ' εἶτ' ὄξ' ἀφ' ἄφνης δὲ λακωνήσασα
 πορὶς αὐτῶ
 Τῶ ῥδαλιῶ μου πορὶ στείλησε, καὶ κατέκλισεν
 τὸ πορὶ στωπον.

Atque Theorum, atque Cleonymum eodem sa-
 cro percussit igni:
 C Quandoquidem supra modum et illi periuri:
 sed in adem
 Ipse suam furit, et concutit, aut excelsa cacumina
 sumi,
 Aut rigidas quercus, quid ab his patitur? nim-
 nam peierat ilex?
 ST. Ego nescio, nam mihi videre tu non male
 dicere: sed quid (uectus, ibique
 D Ipsum est fulmen? s. o. quando ventus in ipsam sub-
 Inclusus fuerit: tunc ipsas, ceu vesica, inflat: et ad
 Vi, nubem perterritum: et extra violento cum impete
 fertur, (adurit.
 Propter crassitatem, atque à stridore et vi sesemes
 ST. Per Iouem. Equidem ego isthuc inscite in
 Diali festo, aliquando
 E Expertus sum: cum ventriculum affarem agna-
 tis: negligensque
 Cultro non aperirem, ut spiritus exiret: ibi ille
 repente
 Fuit inflatus, mediisque crepans, oculos mihi
 polluit ambos (adussit.
 Et stercore comaculavit: faciemque mihi feruar

Σχόλια. Σφόδρα γ' εἰσ' ἔπιπορκοί. [οἱ τοῖ οὐς εἶπεν,
 ὡς ἔπιπορκοί ἐἰς ἀλλήλους κακοὶ κωμωδουῖ]. Καὶ
 Σουῖον ἀκρον Αθλιώων.] χάσας ὅστις ἐκ σίχου τοῦ
 ἀλλοτρείου ὡς ἐφ' ἑαυτὸν Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τῷ πε-
 ἐ ἑρμηνείας. καί τινος γὰρ ὁ Ζεὺς κωμωδῶσιν φησὶ, ἀλλ'
 Ὀμπρος, καὶ ὁ Στίχης Ὀμήκεος. Τὰς δρυὶς γε τὰς με-
 γάλας.] ὅτι τῶ ἡμιλοῖς καὶ τῶ δένδροις ἐμπίπτει ὁ
 κεραυνός. σημειωτέον δὲ ὅτι Πελοποννήσιοι ἀρσενικῶς
 λέγουσι τοὺς δρυὶς. Οὐκ οἶδ' ἀτάρ.] ἐξνοχορήθη
 ὑπὸ τῆς Σακράτους λόγων. Ξηρός.] εὐδίας καὶ θυμῶς
 καὶ μηδεμίαν ὑγρασίαν ἔχων. φησὶ δὲ ὅτι ἄνεμος ἐμπε-
 σῶν τῆ Νεφέλης, καὶ ὑπὸ τινος ἀνάγκης ἐλαυνόμενος,
 σφοδρότερον πνεύσας ἐ διαρρήξας διὰ ρήγνυσιν ἐξ αὐ-
 τῆς τῆ κεραυνόν.

F ἀντιγράφων ἑλλειπῶς ἔχει.
 Σχόλια. Κατὰ κλεισθῆ.] ἀντὶ τοῦ στροχορηθῆ,
 συχρῆ καὶ μείζον καὶ σφοδρότερον πνεύσιν. ἀντεῦθεν δὲ
 δῆλον ὡς πικρότατον ἐστὶ τὸ τῆς νεφῶν σῶμα. εἰ γὰρ ἡ
 ἀραιὸν, θεωρεῖται ἀν' ὁ ἄνεμος κατ' ὀλίγον. Ὡσπερ κύ-
 σιν.] πλὴν κοιλίαν. πλὴν φύλαν. εἰρηλαί δὲ φύλα ἀφ' οὗ πλά-
 χειν πείθουκε, κύσιν δὲ κοιλίας διενέωχε. τὸ μὲν γὰρ
 τῆ ὑγρῶς πείθουσας δεικτικὸν μέτρον, ἠνομάζεται κύ-
 σιν. τὸ δὲ τῆ ξηρῶς, κοιλία. ὡς Αεῖσοτέλης πορὶ ζῶων ἰ-
 σοείας ἀρῆξας δὲ διασπείδ' ἄσας. δὲ σπερπίσας. Δια-
 σίοισιν.] Αθλιώσιν ἑορτῇ Μελαχίου Διὸς, μίεως Ἀν-
 θεσπειῶνος φθίνοντος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρ-
 κεύς διακρίνει τὰ Διαστά διὰ τὸ τοῦ Μελαχίου Διὸς
 ἑορτῆς ἀνομάσθαι λέγων. ὡς δὲ τινες διὰ τοῦ φησὶν
 αὐτοῦ τῆ εὐχῆς τὰς ἄσας, ἄλλως. ἑορτῇ Διὸς τὰ Διαστά
 Αθλιώσιν. ἐν ἡ πανδημῆ ἐξ αὐτῆς οὐκ οἶδ' ἂν εἴπω,
 ζεσιν.